

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516200798
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2516200798.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: I. C., nar. XX.X.XXXX, adresa T. XX, o zaplatenie 205,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 15C/23/2016- 131 zo dňa 11.9.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 205,03 Eur istiny, kapitalizovaný úrok 125,73 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 1,99 Eur a úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.567,44 Eur od 4.10.2013 do 16.12.2013, z 1.536,79 Eur od 17.12.2013 do 16.1.2014, z 1.496,63 Eur od 17.1.2014 do 7.2.2014, z 1.456,29 Eur od 8.2.2014 do 13.5.2014, z 1.444,69 Eur od 14.5.2014 do 15.5.2014, z 1.384,69 Eur od 16.5.2014 do 16.6.2014, z 1.345,39 Eur od 17.6.2014 do 17.9.2014, z 1.342,69 Eur od 18.9.2014 do 11.1.2017 a zo sumy 205,03 Eur od 18.9.2014 až do zaplatenia.

II. Vo zvyšku zamietnutie žaloby **p o t v r d z u j e**.

III. Žalobcovi voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na pomernú náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 24,78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 69,46%. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ust. § 105 ods. 1, § 178 ods. 2, § 278, § 279 a na náhradu trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcovi bolo predvolanie na pojednávanie prvoinštančného súdu nariadené na 11.9.2018 o 9.00 hod. doručené postupom v zmysle § 105 ods.1 CSP, t.j. do elektronickej schránky, a to dňa 7.6.2018 (č.l. 128). V predvolaní bol žalobca poučený (č.l. 123) o tom, že ak sa na pojednávanie nedostaví a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, súd na návrh druhej strany rozhodne o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 278 CSP.

3. Žalobca sa na pojednávanie dňa 11.9.2018 nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a súčasne bol v predvolaní na pojednávanie poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie (§ 278 CSP). Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť podaním zo dňa 7.6.2018 (č.l. 126) z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež z dôvodu

hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Žalovaný navrhol na pojednávaní rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

4. Súd konštatoval, že nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle ust. § 278 CSP, rozhodol o žalobe žalobcu tak, že žalobu zamietol (tzv. kontumačný rozsudok). Ako vyplýva z ust. § 278 CSP podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu je viacero, tieto musia byť však splnené kumulatívne. Prvou je, že sa musí jednať o žalobu podľa § 137 písm. a) CSP, čo splnené je, nakoľko sa žalobca domáhal žalobou uloženia povinnosti žalovanému plniť (finančné plnenie). Ďalšou podmienkou je návrh žalovaného na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, čo bolo taktiež naplnené návrhom žalovaného na pojednávaní. Podstatnou podmienkou pre vydanie tzv. kontumačného rozsudku v neprospech žalobcu je nedostavenie sa žalobcu na pojednávanie, čo bolo v danom prípade taktiež splnené, s tým, že na pojednávanie bol žalobca riadne a včas predvolaný (dňa 7.6.2018) a súčasne bol v zmysle § 278 CSP v predvolaní poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Vydanie tzv. kontumačného rozsudku v danom prípade odôvodňovalo i splnenie posledného zákonného predpokladu ustanoveného § 278 CSP, t.j. že žalobca svoju neprítomnosť neospravedlnil vážnymi okolnosťami. Žalobca síce ospravedlnenie neprítomnosti doručil súdu včas, no neospravedlnil ju vážnymi okolnosťami. Súd je tohto názoru, že žalobca nepreukázal, resp. nenaplnil možnosť ospravedlnenia jeho neprítomnosti na pojednávaní vážnymi okolnosťami tak ako to predpokladá ustanovenie § 278 CSP. Ospravedlnenie žalobcu bolo všeobecné, ktoré nemožno kvalifikovať ako ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Vážnymi okolnosťami sú okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (napr. choroba, dopravná nehoda a pod.). Všeobecne uvádzaný dôvod pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovanie trov konania (s poukazom na zásadu hospodárnosti konania) takúto intenzitu a závažnosť nedosahujú. Za daného stavu bol súd tohto názoru, že sú splnené všetky zákonom požadované predpoklady na rozhodnutie v zmysle § 278 CSP, s tým, že v prípade ich splnenia je povinnosťou súdu rozhodnúť o žalobe jej zamietnutím tak ako to vyplýva zo samotného ustanovenia § 278 CSP. Na podporu zvoleného procesného postupu v tejto veci súd prvej inštancie odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.6.2018 pod sp. zn. 10Co/150/2017.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal čiastočný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, teda z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobca je stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci na základe toho, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.342,69 Eur s príslušenstvom, no súdom mu bola priznaná (už právoplatne) suma 1.137,66 Eur s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu 84,73% a úspech žalovaného (neúspech žalobcu) 15,27 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 69,46% (84,73% - 15,27%), keď od úspechu žalobcu bolo potrebné odrátať úspech žalovaného. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku v celom jeho výroku podal odvolanie žalobca s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 356 písm. b) CSP, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie aj v časti istiny 205,03 Eur s príslušenstvom a žalovaného zaviazal uhradiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania a odvolacieho konania v celom rozsahu vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

7. Vyslovil pritom názor, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP. Žalobca sa ospravedlnil včas, čo súd ani nerozporoval, avšak čo sú vážne okolnosti je na voľnej úvahe súdu. Účelom ust. § 278 CSP je trest za pasívne správanie žalobcu. V danom prípade ale žalobca v spore jednoznačne pasívny nebol, naopak bol aktívny a plnil si všetky povinnosti vyžadované súdom. Po predvolaní na pojednávanie sa včas písomne ospravedlnil a tak, ako už v žalobe, výslovne uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez pojednávania, resp. s prejednaním veci bez účasti žalobcu, keďže všetky relevantné tvrdenia a dôkazy už uviedol. Vzhľadom na to je nepochybné, že žalobca sa dostatočne vyjadril, splnil si povinnosť tvrdenia aj dokazovania a súd od žalobcu nevyžadoval doloženie žiadnych ďalších dôkazov, ani tvrdení, žalovaný neuviedol tvrdenia, ku ktorým by sa žalobca mohol vyjadriť a žalobca sa výslovne vyjadril, že všetky jemu známe prostriedky procesného útoku už uplatnil. Žalovaný pritom existenciu pohľadávky počas celého konania nerozporoval. Žalobca má

za to, že konaním súdu došlo k porušeniu zásady spravodlivej ochrany práv žalobcu podľa čl. 2 CSP nesprávnym výkladom ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie žalobcu v rozpore s čl. 3 CSP. Rozsudok pre zmeškanie žalobcu má byť sankciou za pasivitu žalobcu v konaní, nie je možné za vážne dôvody neúčasti na pojednávaní nepovažovať pracovnú zaneprázdnenosť a hospodárnosť konania ak žalobca riadne, včas a dostatočne uplatnený nárok písomne špecifikoval a zdokladoval. Takýto výklad je v absolútnom rozpore s účelom ustanovenia o rozsudku pre zmeškania, pretože sankcionuje aktívneho žalobcu len z dôvodu neúčasti na pojednávaní. Účasť na pojednávaní je právom, nie povinnosťou strany, pričom samotné CSP počíta s možnosťou pojednávania bez účasti strany s poukazom na § 180 CSP. Vzhľadom na rozsiahle podania, ktoré žalobca adresoval na súd, svoju účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú, pričom konanie nechcel zaťažovať ďalšími trovami vo forme cestovného. Iba cestovné náhrady za účasť na pojednávaní by boli vo výške 64,66 Eur, čo je takmer 30% zo žalovanej istiny 205,03 Eur. Z pohľadu účelu citovaných ustanovení CSP nie je v prípade žalobcu odôvodnené rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/127/2017-72 a 5Co/170/2017-130, ktoré priložil k odvolaniu.

8. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a po preskúmaní napadnutého rozsudku a jemu predchádzajúceho postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné zmeniť a žalobe žalobcu v podstatnom vyhovieť (§ 388 CSP) a v časti zamietnutie žaloby potvrdiť (§ 387 CSP).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť právnu a vecnú správnosť postupu súdu prvej inštancie, keď po tom, ako sa žalobca po ospravedlnení nedostavil na v poradí už druhé pojednávanie súdu prvej inštancie nariadené na deň 11.9.2018, súd s použitím § 278 CSP rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu tak, že žalobu (v zostávajúcom rozsahu) zamietol a zároveň žalobcovi priznal pomernú náhradu trov konania.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci po prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 15C/23/2016-72 zo dňa 11.4.2017, ktorého výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.137,66 Eur s príslušným úrokom z omeškania, výrokom II. vo zvyšnej časti (v časti úrokov a poplatkov) žalobu zamietol a výrokom III. vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 69,46%. Rozsudok v časti vyhovujúceho výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2017. V rozsahu zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania podal proti tomuto rozsudku odvolanie žalobca. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č.k. 25Co/120/2017-111 zo dňa 20.3.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku II. a v časti o náhrade trov konania výroku III. zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíval na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá bola podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný a bez poplatkov. Povinnosťou súdu prvej inštancie pritom bolo v právoplatne neskončenej vrátenej časti opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnu správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom doplniť dokazovanie, následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, včítane rozhodnutia o náhrade trov odvolacieho konania.

12. Následne súd prvej inštancie vo veci nariadil v poradí druhé pojednávanie na deň 11.9.2018 o 9.00 hod., na ktoré boli riadne predvolaní žalobca aj žalovaný. V predvolaní boli strany zároveň poučené o možnosti rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Podaním zo dňa 7.6.2018 doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 12.6.2018 žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov, pričom zároveň súhlasil s tým, aby súd rozhodol v zmysle podaní uskutočnených žalobcom aj bez jeho účasti, nakoľko všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu.

13. Zo zápisnice z pojednávania prvoinštančného súdu dňa 11.9.2018 vyplýva, že na predvolanie sa dostavil žalovaný, nedostavil sa žalobca, pričom predvolania boli doručené včas a lehotá na prípravu pojednávania bola zachovaná. Súd skonštatoval, že žalobca podaním zo dňa 7.6.2018 žiadal ospravedlniť neúčast' na pojednávaní, pričom bol poučený v predvolaní, že ak sa na pojednávanie nedostaví a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, súd na návrh druhej strany rozhodne rozsudkom pre zmeškanie. Za tým žalovaný podľa zápisnice uviedol, že navrhuje vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Následne súd vyhlásil predmetný rozsudok pre zmeškanie žalobcu.

14. V zmysle § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Podľa nasledujúceho ust. § 279 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

16. Podľa ust. § 356 CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku podľa b) pre zmeškanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia.

17. Podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku v zmysle cit. ust. § 278 CSP musia byť splnené súčasne v rovnakom čase, pričom nemusia ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti strany na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania.

18. Keďže v danom prípade podľa obsahu spisu predvolanie na predmetné pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 7.6.2018 a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní bolo datované tým istým dňom a súdu prvej inštancie doručené dňa 12.6.2018, je nepochybné, že žalobca svoju neúčast' na predmetnom pojednávaní ospravedlnil včas. Bolo preto dôvodným pristúpiť ku skúmaniu naplnenia druhej z podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku v neprospech žalobcu v zmysle cit. § 278 písm. b) CSP a to či svoju neprítomnosť ospravedlnil vážnymi okolnosťami. Žalobca pritom svoju neúčast' odôvodnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Súd prvej inštancie takéto ospravedlnenie nepovažoval za ospravedlnenie vážnymi okolnosťami s tým, že nedosahovali takú intenzitu a závažnosť, že by znemožňovali účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov.

19. Odvolací súd sa ale s týmto záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje. S prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu najmä, že žalobca bol v priebehu celého prvoinštančného konania aktívny, riadne reagoval na výzvy súdu, predložil všetky jemu prístupné a súdom žiadané listinné dôkazy, svoju neúčast' na pojednávaní včas a riadne ospravedlnil, podľa odvolacieho súdu aj vážnymi dôvodmi, vzhľadom na predmet sporu v čase daného pojednávania vo výške cca 200,- Eur a vzdialenosť sídla žalobcu (Žilina) od miesta pojednávania prvoinštančného súdu (Piešťany), za súčasného uplatnenia všetkých relevantných tvrdení a dôkazov žalobcom, za situácie, keď žalovaný bol v konaní pasívny a tvrdenia žalobcu nesporeval, keď žalobca výslovne súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím súdu bez jeho účasti na pojednávaní, odvolací súd, posúdiac ospravedlnenie žalobcu v uvedenom kontexte okolností daného prípadu, mal za to, že žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť nielen včas, ale aj vážnymi okolnosťami. Bolo nevyhnutné prihliadnúť tiež k tomu, že účasť na pojednávaní je procesným právom, nie však procesnou povinnosťou strany, pričom samotný Civilný sporový poriadok počíta s

uskutočnením pojednávania bez účasti strany, ako to vyplýva z ust. § 180 CSP. Neúčastou žalobcu na danom pojednávaní teda rozhodne nedochádzalo k mareniu spravodlivosti z jeho strany a preto nebolo ani dôvodným uplatnenie voči nemu sankcie v podobe vydania kontumačného rozsudku.

20. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napriek, podľa názoru odvolacieho súdu, nesplneniu podmienok v zmysle § 278 CSP pre vydanie kontumačného rozsudku pre zmeškanie žalobcu, takýto rozsudok vydal, nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím bol naplnený žalobcom uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, čo by inak bolo dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP. Keďže ale v danom prípade už bol predchádzajúci rozsudok okresného súdu odvolacím súdom zrušený, v zmysle § 390 písm. a) CSP musel vo veci rozhodnúť odvolací súd. Vychádzal pritom z dokazovania vykonaného prvoinštančným súdom.

21. Pretože prvoinštančný súd vzhľadom na jeho predchádzajúce spôsoby rozhodnutia vo veci nepoužil na vec všetky dotknuté ustanovenia všeobecne záväzných predpisov, ktoré sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce, odvolací súd s použitím § 382 CSP vyzval strany, aby k možnému použitiu predmetných ustanovení vyjadrili (§ 7 a § 9 v spojení s § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch...).

22. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení na výzvu odvolacieho súdu k overeniu bonity klienta uviedol, že pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver banka posúdila jeho príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v žiadosti o spotrebný úver a tiež na základe údajov o výške príjmov žalovaného z reportu zo Sociálnej poisťovne a na základe údajov z reportu zo spoločného registra bankových informácií. V zmysle cit. § 7 ods. 1 bol pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver žalobca povinný zohľadniť najmä dobu, výšku, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, čo dodržal. Zároveň na to, aby bolo možné úver vyhlásiť za bezúročný a bez poplatkový, bolo potrebné skúmať, či veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona, pričom v zmysle § 11 ods. 2 sa za hrubé porušenie považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy spotrebiteľov. Podmienka hrubého porušenia povinností v danom prípade nebola naplnená. V prílohe žalobca pripojil report zo SRBI spolu s odpoveďou, report zo Sociálnej poisťovne, žiadosť o poskytnutie úveru.

23. V ďalšej časti sa vyjadril k náležitostiam podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. s tým, že v záhlaví zmluvy sú uvedené identifikačné údaje žalobcu vrátane adresy, čiže informácia o adrese žalovaného v zmluve neabsentuje. Zdôraznil, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nevystupoval v postavení predávajúceho, pričom podľa dôvodovej správy k zákonu vedenie danej náležitosti je potrebné vzhľadom na odstránenie pochybnosti, či môže spotrebiteľ sťažnosť/reklamáciu podať na adrese predávajúceho alebo veriteľa. V prípade spotrebiteľského úveru žalobcu daná pochybnosť nevzniká, keďže v zmluve je uvedená len jedna adresa. Keď žalobca v zmluve neuviedol, že ide o adresu, na ktorej môže podať spotrebiteľ sťažnosť alebo reklamáciu, uvedené jednak vyplýva z VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a navyše zo samotnej podstaty uvedenia adresy v zmluve ako miesta na kontaktovanie zmluvnej strany. Vyžadovať uvedenie v zmluve, že ide o adresu, na ktorej je možné kontaktovať žalobcu s akýmkoľvek zámerom (aj s podaním sťažnosti/reklamácie) by bolo zbytočný formalizmus, zámer zákonodarcu, aby spotrebiteľ vedel kam sa obrátiť na predajcu je naplnený. Žalobca má za to, že informácie o adrese, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť alebo reklamáciu v zmluve neabsentuje. Upriamil tiež pozornosť na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere..., ktorá v čl. 10 ods. 2 nepožaduje uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť/reklamáciu a členské štáty by pritom nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica neupravuje. V prospech argumentácie žalobcu svedčí aj legislatívna úprava znenia zák. č. 129/2010 Z.z. zák. č. 279/2017, ktorou novelou bola dotknutá náležitosť zo zákona vypustená. Následne žalobca poukázal na rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach podporujúce jeho názor, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/88/2017, Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/53/2017, Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/229/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/130/2017 a 17Co/188/2018. Vychádzajúc z obsahu zmluvy, zo Smernice 2008/48/ES, exaktného textu zák. č. 129/2010 Z.z., z dôvodovej správy k nemu, vrátane jeho novelizácie, rozsudku C-42/2015, judikatúry Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a rozhodnutí krajských súdov a zásady

spravodlivosti, má žalobca za to, že v danom prípade nie je možné ustáliť, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z.

24. Z listín pripojených k vyjadreniu je zrejmé, že žalobca v rámci posudzovania bonity klienta má k dispozícii report zo SRBI, Credit report - analitic, vyplnenú žiadosť o poskytnutie úveru.

25. Z úverovej zmluvy č. 0000000000005644 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 19.9.2012 vyplýva, že medzi zmluvnými stranami bola uzavretá zmluva o splátkovom bezúčelovom úvere vo výške 1.600,- Eur, druh úveru pôžička, účel úveru bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta, typ a výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 19,9% p.a., poplatok za poskytnutie úveru žiaden, poplatok za správu úverového účtu 1,99 Eur mesačne, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver žiaden, výška anuitnej splátky 31,10 Eur, termín splatnosti prvej splátky 18.10.2012, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti mesačne v 18. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 19.9.2022, spôsob splácania úveru inkasom z osobného účtu v banke/príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu, v zmluve je ďalej uvedené číslo úverového účtu, inkasný účet, výška RPMN 24,41 Eur, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 19,59 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 3.970,80 Eur. V zmluve je tiež v bode 2.3. uvedené oprávnenie klienta požadovať od banky bezplatne a kedykoľvek počas trvania úverovej zmluvy výpis úverového účtu formou amortizačnej tabuľky. Povinnosťou dlžníka bolo riadne a včas plniť všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom. Dlžník mal tiež oprávnenie písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom banke odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia (bod 5.2.). Zmluva bola riadne oboma zmluvnými stranami podpísaná.

26. Podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu vyhlásených za súčasť predmetnej zmluvy v časti I. bod 1. písm. a) je banka oprávnená rozhodnúť o predčasnom zaplatení zostatku istiny s príslušenstvom, ak je klient v omeškaní s úhradou čo i len jednej splátky podľa úverovej zmluvy minimálne tri mesiace. Podľa časti IX., písm. B bod 3 písomnosti a oznámenia banky sa považujú za doručené (pri doručovaní poštou) na druhý pracovný deň odo dňa odoslania.

27. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 20.8.2013 oznámil žalobca žalovanému, že Prima banka Slovensko, a.s., rozhodla o predčasnej splatnosti celého dlhu vzhľadom na neplnenie podmienok úverovej zmluvy žalovaným s tým, že žalovanému vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 1.687,90 Eur, ktorý bol požiadaný uhradiť na označený účet najneskôr do 11.9.2013. Žalobca nepreukázal odoslanie predmetnej výzvy poštou, ani jej doručenie žalovanému. Žalovaný ale tvrdenie žalobcu o doručení danej výzvy na predčasné splatenie úveru resp. zosplatenie úveru nepoprel (§ 151 CSP). Súd preto vychádzal zo skutočnosti, že úver bol zosplatený, pričom akceptoval dátum uplatnený žalobcom 3.10.2013, ktorý je neskorší ako v predmetnej výzve.

28. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru 1.600,- Eur uhradil celkom sumu 462,34 Eur, do predčasného zosplatenia 237,59 Eur a po predčasnom zosplatení 224,75 Eur.

29. Posúdiac obsah predmetnej zmluvy podľa ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ), v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy bolo nesporným, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 citovaného zákona, keďže išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi za situácie, keď predmetný úver nespadal pod žiaden z úverov v zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia, pričom žalobca ako veriteľ bol právnickou osobou, ktorá ponúkala a poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (§ 2 písm. a) a b) ZoSÚ). V dôsledku spotrebiteľského charakteru predmetného úveru bolo povinnosťou súdu ex offo skúmať naplnenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z prijatých záverov vyvodiť právne následky.

30. V zmysle § 7 citovaného zákona - Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver ods. 1 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský

úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Podľa ods. 2 spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

31. V zmysle § 9 - Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare. Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa;
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke práv k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver na predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Podľa ods. 3 ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 4 ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

Podľa ods. 5 amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 6 ak spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa ods. 7 veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa ods. 8 veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

32. V zmysle § 11 cit. zák. - Dôsledky porušenia povinnosti podľa ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa ods. 2 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

33. Po preskúmaní obsahu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v kontexte ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) citovaného zákona odvolací súd dospel k záveru, že predmetné písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere má okrem všeobecných náležitostí zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, riadne uvedený druh spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, (adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, keďže nešlo o predaj nebolo potrebné uvádzať), uvádza meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, (identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo k službe neprechádza na spotrebiteľa nebolo potrebné uvádzať), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín jeho

konečnej splatnosti, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, (opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje nebolo potrebné uvádzať), úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a správne vyčíslenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov (výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára nebolo potrebné uvádzať) aj správne vyčíslenú priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy.

34. Bolo preto potrebné uzavrieť, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má zákonom predpísanú písomnú formu a obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, nebolo preto dôvodným poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň bolo potrebné skonštatovať, že žalobca ako veriteľ si podľa preukázaného tiež splnil všetky povinnosti v zmysle cit. § 7 ods. 1 ZoSÚ pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V dôsledku toho s poukazom na ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona, keďže konal s odbornou starostlivosťou, bol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

35. Podaním zo dňa 21.3.2016 žalobca v priebehu prvoinštančného konania doručil do spisu petit žaloby, ktorý nebol totožný s pôvodným petitom obsiahnutým priamo v žalobe, pôvodne uplatnené právo sa čiastočne rozširovalo a keďže táto zmena žaloby nastala ešte pred jej doručením žalovanému, bolo potrebné, aby súd konal o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby (§ 141 CSP). Bolo preto dôvodným vychádzať z toho, že žalobca petitom žaloby si uplatňoval od žalovaného zaplata sumy: Nezaplatená istina vo výške 1.342,69 Eur; úrok vo výške 125,73 Eur; úrok z omeškania vo výške 1,99 Eur; úrok vo výške 19,90% z nezaplatenej istiny vo výške 1.567,44 Eur od 4.10.2013 do 16.12.2013; z nezaplatenej istiny vo výške 1.536,79 Eur od 17.12.2013 do 16.1.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.496,63 Eur od 17.1.2014 do 7.2.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.456,29 Eur od 8.2.2014 do 13.5.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.444,69 Eur od 14.5.2014 do 15.5.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.384,69 Eur od 16.5.2014 do 16.6.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.345,39 Eur od 17.6.2014 do 17.9.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.342,69 Eur od 18.9.2014 do zaplata; Úrok z omeškania 8% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.567,44 Eur od 4.10.2013 do 16.12.2013; z nezaplatenej istiny vo výške 1.536,79 Eur od 17.12.2013 do 16.1.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.496,63 Eur od 17.1.2014 do 7.2.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.456,29 Eur od 8.2.2014 do 13.5.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.444,69 Eur od 14.5.2014 do 15.5.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.384,69 Eur od 16.5.2014 do 16.6.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.345,39 Eur od 17.6.2014 do 17.9.2014; z nezaplatenej istiny vo výške 1.342,69 Eur od 18.9.2014 do zaplata; Úrok z omeškania 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 125,73 Eur od 4.10.2013 do zaplata.

36. Pokiaľ ide o úrok z úveru za čas po jeho zosplatnení, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že tento úrok veriteľovi prináleží iba na čas do zosplatnenia úveru, resp. do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

37. Odvolací súd sa pritom obdobne ako prvoinštančný, opiera o judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod odkloniť sa v danom prípade. Závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí pod č. R 59/1998 (sp. zn. 4 Cdo 143/98) boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu.

38. Odvolací súd je toho názoru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti ako tomu bolo aj v danom prípade, zmluva o úvere zaniká podľa § 565 OZ a zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán v nej uvedené, teda aj povinnosť platiť úroky. Podľa § 503 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Teda úroky sa môžu účtovať

len do splatnosti záväzku vrátiť peniaze. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle straty príležitosti veriteľa disponovať s istinou a produkovať prostredníctvom nej zisk. V prípade mimoriadnej splatnosti ale veriteľ navodzuje situáciu, v ktorej má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou a tým aj obmedzenie obchodovania s peniazmi. Veriteľ by preto nemal mať právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže. Odvolací súd si je pritom vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná, o čom svedčia i žalobcom v odvolaní poukázané rozhodnutia krajských súdov, avšak v tejto otázke sa odvolací súd s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu prikláňa k opačnému názoru, že veriteľovi patria úroky z úveru len za čas do splatnosti dlhu.

39. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd potom považoval za správny záver súdu prvej inštancie o potrebe zamietnutia žaloby v časti uplatnenia úrokov z úveru za čas po jeho zosplatnení a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tomto rozsahu výroku II. bolo dôvodné ako vecne správny s použitím § 387 CSP potvrdiť.

40. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené úroky z omeškania z úrokov z úveru, žalobca odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Cob/62/2007, v ktorom Najvyšší súd SR v obchodnej veci zaujal stanovisko, že s omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania. Odvolací súd sa s týmto záverom Krajského súdu Prešov nestotožňuje.

41. V zmysle § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

42. Úroky rovnako ako úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, sú len jej príslušenstvom, preto neprichádza do úvahy, aby z tohto príslušenstva bolo hradené ďalšie príslušenstvo. Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Obdobný názor je obsiahnutý aj v rozhodnutí veľkého senátu Obchodného kolégia NS ČR v súvislosti s rozsudkom NS ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 zo dňa 24.3.2004. NS ČR v predmetnej veci uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, teda, že k nej podľa dohody budú pripočítané následným právom veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. To však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky. Týmto rozhodnutím veľkého senátu Obchodného kolégia NS ČR bol prekonaný dovtedy uplatňovaný názor, že nesplatenie zmluvných úrokov v dohodnutej lehote oprávňuje veriteľa vymáhať od dlžníka aj úrok z omeškania, lebo nesplatené zmluvné úroky sa stávajú dlhom. V danom prípade ale žalobca netvrdil, že medzi stranami existovala dohoda o tom, že dohodnuté úroky sa stávajú súčasťou istiny, naopak výslovne sa domáhal priznania úrokov z omeškania priamo z úrokov úveru.

43. S poukazom na vyššie uvedené žalobcom uplatňované úroky z omeškania z úrokov úveru nebolo možné priznať a zamietnutie jeho nároku v tejto časti preskúmaným rozsudkom bolo potrebné potvrdiť (§ 387 CSP).

44. S výnimkou vyššie uvedeného, odôvodňujúceho zamietnutie žaloby, bolo ale potrebným vo zvyšku žalobe vyhovieť. Bolo pritom nevyhnutné zohľadniť, že rozsudkom okresného súdu č.k. 15C/23/2016-72 zo dňa 11.4.2017 bolo už právoplatným výrokom I. rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.137,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 12.1.2017 do zaplatenia, pričom vo zvyšku, ktorý tvorí predmet tohto odvolacieho konania, bola žaloba zamietnutá.

45. Odvolací súd preto s použitím ust. § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj zvyšok žalobou uplatnenej a dosiaľ súdom nepriznanej istiny v sume 205,03 Eur (1.342,69 Eur mínus 1.137,66 Eur), správne uplatnený úrok z úveru za čas do predčasného zosplatnenia za obdobie 19.9.2012 až do 3.10.2013 (do dátumu predčasného

zosplatnenia) s prihliadnutím na v tomto období vykonané splátky istiny a úroku v súhrnnej výške 125,73 Eur. Bolo dôvodným tiež priznať úrok z omeškania 8% ročne v kapitalizovanej výške 1,99 Eur za omeškanú úhradu jednotlivých splátok v období od 19.3.2013 až do 3.10.2013 (do dátumu zosplatnenia). Dôvodne bol uplatnený tiež nárok na úrok z omeškania 8% ročne za čas po zosplatnení z jednotlivých súm nezaplatenej istiny, ktorá sa postupne znižovala uhradením splátok žalovaným v období po zosplatnení od 16.12.2013 do 17.9.2014 vždy odo dňa nasledujúceho po vykonaní splátky až do nasledujúcej splátky (č.l. 37) a napokon tiež úrok z omeškania zo sumy 205,03 Eur od 18.9.2014 až do zaplattenia. Vo zvyšku v nezmenenej časti bol napadnutý zamietajúci rozsudok, s poukazom na argumentáciu vyššie, potvrdený.

46. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplattením svojho peňažného dlhu, žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. nárok i na úrok z omeškania vo výške uplatnenej žalobcom 8% ročne.

47. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa komentára k § 396 Civilného sporového poriadku nakladateľstva C. H. Beck, 2016, str. 1320, v tomto rozhodnutí bude premietnutý úspech strany v celom konaní, ktorý bude závisieť od zmeňujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. Tento nárok bude tvoriť jeden celok a vyslovený v jednom výroku.

48. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany (víťaznej) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. V predmetnom konaní bol napokon na základe tohto ostatného rozhodnutia odvolacieho súdu v prevažnej miere úspešný žalobca, ktorý mal neúspech len v zamietnutej časti úrokov z úveru a úrokov z omeškania úrokov.

52. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplattenia sumy, ktorá ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie je 3.046,64 Eur, a ktorá pozostáva z istiny 1.342,69 eura, nezaplatených úrokov 125,73 eura, nezaplatených úrokov z omeškania 1,99 eura, úrokov 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 3.10.2013 do zaplattenia vo výške 1.567,44 eura, úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.567,44 eura a nezaplatených úrokov vo výške 125,73 eura od 3.10.2013 do zaplattenia. Prvoinštančný súd právoplatnou časťou predchádzajúceho rozsudku č.k. 15C/23/2016-72 priznal žalobcovi istinu s úrokmi ku dňu vyhlásenia rozhodnutia v sume 1.159,85 Eur (ktorá pozostáva z istiny 1.137,66 eura a úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.137,66 eura od 12.1.2017 do dňa vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie, čo predstavuje sumu 22,19 eura; t.j. $1.137,66 + 22,19 = 1.159,85$ eura). Žalobca sa v odvolaní domáhal celkovej istiny a úrokov vo výške 843,01 Eur, t.j. istina 205,03 Eur, kapitalizovaný úrok 125,73 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 1,99 Eur, úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.567,44 Eur od 3.10.2013 do 11.1.2017 (t.j. 410,88 eur) a úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 429,78 Eur od 12.1.2017 do 3.12.2019 (t.j. 99,38 eur) (suma 429,78 eur je rozdielom základu výpočtu úroku uplatneného a prisúdeného prvoinštančným súdom, t.j. $1567,44 \text{ eur} - 1137,66 \text{ eur} = 429,78 \text{ Eur}$), teda úroky z omeškania celkovo 510,26 Eur (t.j. $410,88 \text{ eur} + 99,38 \text{ eur} = 510,26 \text{ eur}$). Rozhodnutím odvolacieho súdu bola priznaná žalobcovi istina

s úrokmi vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku k 3.12.2019 v sume 740,94 eur t.j. istina 205,03 Eur, kapitalizovaný úrok 125,73 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 1,99 Eur, úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.567,44 Eur od 4.10.2013 do 16.12.2013 (t.j. 25,08 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.536,79 Eur od 17.12.2013 do 16.1.2014 (t.j. 10,10 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.496,63 Eur od 17.1.2014 do 7.2.2014 (t.j. 6,89 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.456,29 Eur od 8.2.2014 do 13.5.2014 (t.j. 30,00 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.444,69 Eur od 14.5.2014 do 15.5.2014 (t.j. 0,32 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.384,69 Eur od 16.5.2014 do 16.6.2014 (t.j. 9,41 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.345,39 Eur od 17.6.2014 do 17.9.2014 (t.j. 27,13 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 1.342,69 Eur od 18.9.2014 do 11.1.2017 (t.j. 248,97 eur), úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 205,03 Eur od 18.9.2014 do 3.12.2019 (t.j. 85,47 eur), úroky z omeškania celkovo v sume 408,19 Eur (25,08 + 10,10 + 6,89 + 30,00 + 0,32 + 9,41 + 27,13 + 248,97 + 85,47 = 408,19). Teda súčet priznanej istiny s úrokmi je 205,03 + 125,73 + 1,99 + 408,19 = 740,94 eur.

53. Konečný úspech žalobcu teda je 62,39%, čo predstavuje súčet priznanej istiny a úrokov prvoinštančným a odvolacím súdom v pomere k sume, ktorú si žalobca uplatnil (t.j. (1.159,85 Eur + 740,94 Eur) : 3.046,64 x 100) = 62,39 %). Úspech žalovaného predstavuje 37,61 % (100% - 62,39% = 37,61%). Pomerný úspech úspešnejšieho žalobcu je potom 24,78 % (62,39% - 37,61% = 24,78%).

54. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd priznal úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 24,78 %, pričom o samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).